

Thinking and Children, Institute for Humanities and Cultural Studies (IHCS)
Biannual Journal, Vol. 15, No. 1, Spring and Summer 2024, 89-119
<https://www.doi.org/10.30465/FABAK.2022.9274>

The effectiveness of the philosophy for children program on loneliness and control of anger during the outbreak of Corona

Mahdi Vahedi*, **AliAkbar Kabiri****

Ali Ghasemi***

Abstract

The aim of this study was to identify the effect of the implementation of the "Philosophy for Children" program on loneliness and control of anger during the outbreak of Corona in orphaned and poorly cared for boys. The method of the present study was quasi-experimental with pre-test-post-test design with experimental and control groups. The purposefully selected study population consisted of orphaned and poorly cared for boys aged 9 to 12 years. From the statistical population, 28 people were selected and randomly assigned to the experimental (14) and control (14) groups. The experimental group underwent 8 sessions of philosophy program training for children and the control group did not receive this training. The Spielberger Anger Questionnaire and the Russell University of California Loneliness Scale were used to collect and measure research data. The results of data analysis using covariance test showed that there was a significant difference in the variable of feeling lonely between the scores of the experimental group and the control group ($P <0.001$). The results of this study indicate that the Philosophy for Children program can be used as an effective intervention method to reduce loneliness and increase anger control in homeless and badly cared for children.

Keywords: Philosophy for children, loneliness, anger control, homeless and neglected children.

* Assistant Professor of Departemant of Education of Technology, Allameh Tabatabaie University, Tehran, Iran,
MV2958@gmail.com

** Phd in Education of Technology, Allameh Tabatabaie University, Tehran, Iran, kabiriakbar98@yahoo.com.

*** Assistant Professor of Department of Educational Sciences, Farhangian University of Kermanshah,
Kermanshah, Iran (Corresponding author), Alibm65@yahoo.com

Date received: 25/12/2023, Date of acceptance: 16/04/2024

Introduction

The research carried out shows the effectiveness of the philosophy programme for children on the psychological aspects of students (Rahimi et al., 2018, Issa Murad et al., 2018, Kabiri et al., 2019, Kabiri et al., 2014), but so far, there is no consistent research on the feeling of loneliness and anger management has not been done (these two components are increasing with the covid-19 pandemic), but mainly the components of feeling alone and hopeless, stress, insomnia, interpersonal relationships, etc. Research into the destructive effects of the spread of covid-19, in this research, the researchers decided to investigate the effectiveness of implementing the philosophy programme for children on feelings of loneliness and anger management during the spread of the coronavirus in homeless boys. It seems that in order to improve children's belief in health and empower them to acquire the necessary knowledge about coronavirus, it is possible to get help from the philosophy programme for children; Therefore, this research determined the effect of the philosophy training programme for children as a suitable intervention training programme to reduce the feeling of loneliness and control anger during the coronavirus outbreak. Therefore, two questions were investigated in this research: 1- How effective has the philosophy programme for children been in reducing the effects of loneliness and controlling anger? And 2- what effect has the philosophy programme for children had on the dimensions of anger management?

Materials and methods

The present research method was a semi-experimental method with a pre-test and post-test design with an experimental group and a control group, in which the researchers sought to find out the effect of implementing the philosophy programme for children on 'loneliness' and 'anger management' in orphaned and poorly controlled male children. The statistical population of the study included all orphaned and misbehaving boys between the ages of 8 and 12. The research instruments included the University of California, Los Angeles Loneliness Scale and the Spielberger Anger Questionnaire. In the descriptive statistics section, the indices of mean and standard deviation were used to describe the research data, and the inferential statistics of analysis of covariance was used to analyse the data.

Discussion & Result

The results of this research indicated that the level of loneliness in the two experimental and control groups of male orphaned children, although there was no statistical

91 Abstract

difference before the start of the programme, but after the implementation of the philosophy programme for the children in the experimental group, according to the analysis of the pre-test and post-test results, there was a visible difference between the two experimental and control groups. The children who took part in the training sessions in the educational environment designed with the Fabak programme, at the end of the training, showed that they felt less alone than the children who did not take part in these sessions. The results of this research are in line with some of the findings of (Chiraghzadeh et al., 2018, Kabiri et al., 2014, and Tschannen-Moran, 2013).

Conclusion

In fact, the philosophy programme for children is a tool that improves children's social skills through philosophising (listening to others, accepting different and opposing points of view, using judgement criteria, respecting other people's opinions, sympathising with friends, helping others in the research community, self-awareness, flexibility, self-correction, criticality) that many skills obtained through the Fabak programme and the process related to it provide the axis of children's socialisation, which significantly reduces the feeling of loneliness in them. In addition, children who take part in the philosophy programme for children, because they are patient with the discussions that arise during education, and calmly pay attention to the opposing opinions of their friends, and do not lose their temper and do not get angry easily due to their high capacity for control, will be able to control their anger and rage against the thoughts of other people and various events.

Bibliography

- Adhikari, S. P., Meng, S., Wu, Y. J., Mao, Y. P., Ye, R. X., Wang, Q. Z., Sun, C., Sylvia, S., Rozelle, S., Raat, H., & Zhou, H. (2020). Epidemiology, causes, clinical manifestation and diagnosis, revention and control of coronavirus disease (COVID-19) during the early outbreak period: A scoping review. *Infectious Diseases of Poverty*, 9 (1), 29. <https://doi.org/10.1186/s40249-020-00646-x>. [In Persian]
- Afshani, Alireza and Abuei, Azadeh (2017). 'Effectiveness of teaching self-compassion on students' anger management'. *Family and Research Quarterly*. Issue 42 . [In Persian]
- Amin, S. (2020). The psychology of coronavirus fear: Are healthcare professionals suffering from corona-phobia? *International Journal of Healthcare Management*, 13(3), 249-256. . [In Persian]
- Askari, Mohammad; Gadami Abolfazl; Amina, Quando Rezazadeh, Rehane (2019). Psychological dimensions of covid 19 disease and mental injuries caused by it: a systematic review. *Allameh Tabatabai University Educational Psychology Quarterly*. Year 16, no. 56. . [In Persian]

Abstract 92

- Bevel, R. K., & Mitchell, R. M. (2012). The effects of academic optimism on elementary reading achievement. *Journal of Educational Administration*. . [In Persian]
- Bleazby, J. (2009). Philosophy for children as a response to gender problems. *Thinking: The Journal of Philosophy for Children*, 19(2/3), 70-78. . [In Persian]
- Brock, S. E., Lazarus Jr, P. J., & Jimerson, S. R. (2002). *Best Practices in School Crisis Prevention and Intervention*. National Association of School Psychologists, 4340 East West Highway, Suite 402, Bethesda, MD 20814. . [In Persian]
- Brooks, S. K., Webster, R. K., Smith, L. E., Woodland, L., Wessely, S., Greenberg, N., & Rubin, G. J. (2020). The psychological impact of quarantine and how to reduce it: rapid review of the evidence. *The lancet*, 395(10227), 912-920. . [In Persian]
- Cam, Philip, (2010). Collection of intellectual stories (2). Translated by Mozhgan Rashtchi and Farzaneh Shahrtash. Tehran. Shahrtash Publications. . [In Persian]
- Chen, F., Liu, Z., Zhang, F. R., Xiong, R. H., Chen, Y., Cheng, X. F., ... & Ren, J. (2020). First case of severe childhood novel coronavirus pneumonia in China. *Zhonghua er ke za zhi= Chinese journal of pediatrics*, 58(3), 179-182 . [In Persian].
- Cheraghzadeh, Mina, Kurdenoqabi, Rasool and Sohrabi, Zahra (2018). The effectiveness of teaching philosophy to children on students' feelings of loneliness and despair. *Thought and Child Journal*. Research Institute of Humanities and Cultural Studies. Two scientific quarterlies (scientific research paper), 10th grade. First edition, 37-50 . [In Persian].
- Crawford, J., Butler-Henderson, K., Rudolph, J., Malkawi, B., Glowatz, M., Burton, R., ... & Lam, S. (2020). COVID-19: 20 countries' higher education intra-period digital pedagogy responses. *Journal of Applied Learning & Teaching*, 3(1), 1-20. . [In Persian]
- Dahshiri, Gholamreza, Barjali, Mahmoud, Sheikhi, Mansoura and Habibi, Mojtabi (2007). Construction and Validation of Loneliness Scale among Students, *Journal of Psychology*, 3(47): 282-296 . [In Persian]
- Eurosurveillance Editorial Team. (2020). Note from the editors: World Health Organization declares novel coronavirus (2019-nCoV) sixth public health emergency of international concern. *Eurosurveillance*, 25(5), 200131e. . [In Persian]
- Ghasemi, A., Taghinejad, M., Kabiri, A., & Imani, M. (2011). Ricoeur's theory of interpretation: A method for understanding text (course text). *World applied sciences journal*, 15(11), 1623-1629. . [In Persian]
- Gholami, Fatemeh (2017). 'The effect of social problem solving training on social isolation and cognitive flexibility in children with computer games over 9-11 years old'. Master's thesis. Southern University of Tehran. Faculty of Psychology and Educational Sciences. . [In Persian]
- Gholami, Hamida, Panahi, Ali and Ahmadzadeh, Hossein (1401). Analysing the effects of biological environmental risks in urban spaces with emphasis on the coronavirus pandemic (case study) in the city of Tabriz. *Quarterly Journal of Geography and Environmental Studies*. 11th year Number forty-one. . [In Persian]

93 Abstract

- Goni, M. D., Naing, N. N., Hasan, H., Wan-Arfah, N., Deris, Z. Z., Arifin, W. N., ... & Arshad, M. R. (2020). Development and validation of knowledge, attitude and practice questionnaire for prevention of respiratory tract infections among Malaysian Hajj pilgrims. *BMC Public Health*, 20(1), 1-10. . [In Persian]
- Gorder, Justin (1993). Duran a mirror, inside a riddle, translated by Mehrdad Baziari (2015). Tehran. Hermes Publications. . [In Persian]
- Hedayati, Mehrnoosh (1388). 'Investigation of the effect of implementing the philosophy programme for children as a community of enquiry on increasing self-esteem and improving interpersonal relationships in primary school students in Tehran'. Doctoral dissertation in the field of counselling Azad University, Science and Research Unit. Tehran. . [In Persian]
- Hedayati, Mehrnoosh (1390). 'Philosophy for children and the control of aggression'. Two quarterly journals of thought and children. Research Institute of Humanities and Cultural Studies. . [In Persian]
- Hedayati, Mehrnoosh (1391). Philosophy for children and the control of aggression. *Journal of Thinking and Children*, 2(3), 109-134 . [In Persian].
- Isa Murad, Abulqasem, Nafer, Zahra and Fatemi, Fatemeh Al Sadat (2018). The effectiveness of philosophical education for children on empathy and social problem solving of fifth grade students. *Clinical psychology studies*. Period 9. number 36. . [In Persian]
- Kabiri, Ali Akbar, Ghasemi, Ali and Mazbouhi, Saeed (1400). The effectiveness of implementing the philosophy programme for children on the perceived competence and cognitive flexibility of orphan boys. *Thought and Child Journal*. Year 12 Number 2. . [In Persian]
- Kabiri, Ali Akbar, Madbohi, Saeed; Ghasemi, Ali (1400) The effectiveness of the philosophy programme for children on the perception of competence and cognitive flexibility of orphaned boys. *Thought and Child Journal*, no. 2, pp. 241-263. . [In Persian]
- Kabiri, Ali-Akbar, Ghasemi, Ali, Zarei Zawarki, Ismail and Rivandi, Rehane (2019). 'The effect of implementing the philosophy programme for children with the help of technology on academic optimism and motivation to progress in male students of the second year of primary school in Hamedan'. *Quarterly journal of cognitive strategies in learning*. Issue 15. . [In Persian]
- Kamali, Morteza, Etemadi, Ahmad and Sharifi Awadi, Parviz (2017). Effectiveness of group cognitive therapy based on Michael Frey's model on students' irrational beliefs and feelings of loneliness. *Psychological studies of Al-Zahra University*. Volume 14, Number 3 . [In Persian].
- Kashfi, Fahima; Haj Abutalebi, Narges (2019). Predicting coronavirus (Covid-19) anxiety based on psychological distress and death anxiety at the same time as influenza and coronavirus on the eve of the cold season. *Journal of New Advances in Behavioural Sciences*, 6th Edition. Number fifty-five. . [In Persian]
- Khaljinia, Venus; Abedini, Zahra; Ahmadi, Heda; Khorrami Rad, Ashraf (1400). Clarifying people's understanding of life in the conditions of the corona disease outbreak in Qom city. *Journal of Qom University of Medical Sciences*. Period 15, z 7. . [In Persian]

Abstract 94

- Khodabakhshi Kolayi, Anahita, Filafishinejad, Mohammadreza and Abbas Qolinejad, Motahera (2017). The effectiveness of storytelling in reducing aggression and loneliness among Afghan migrant workers. *Journal of paediatric nursing*. Period 5. number 2. . [In Persian]
- Lancaster-Thomas, A. (2017). How effective is Philosophy for Children in contributing to the affective engagement of pupils in the context of secondary Religious Education?. *Journal of philosophy in schools*, 4(1). . [In Persian]
- Lee-Lin, F., Pett, M., Menon, U., Lee, S., Nail, L., Mooney, K., & Itano, J. (2007, November). Cervical cancer beliefs and Pap test screening practices among Chinese American immigrants. In *Oncology Nursing Forum* (Vol. 34, No. 6). . [In Persian]
- Lipman, M. (1995). Educating for violence reduction and peace development: The philosophical community of inquiry approach. *Children, philosophy and democracy*, 121-138. . [In Persian]
- Lipman, M. (1998). Teaching students to think reasonably: Some findings of the Philosophy for Children program. *The Clearing House*, 71(5), 277-280.. . [In Persian]
- Malani, P., Kullgren, J., Solway, E., Piette, J., Singer, D., & Kirch, M.) 2020). National poll on healthy aging: Loneliness among older adults before and during the COVID-19 pandemic. . [In Persian]
- Mayer, Mercer (2018). We must forgive each other. Translated by Hayde Karroubi, Tehran, Nardban Publications . [In Persian].
- Naderi, Farah. Haqshanas, Fariba (2008). 'The relationship between impulsivity and loneliness and the amount of mobile phone use by students'. *New findings in psychology*. Volume 4, no. 12, pp. 111 to 121 . [In Persian]
- Naji, Saeed and Khatibi Moghadam, Samia (2009). Teaching children to think is a way to achieve world peace. Two quarterly magazines on thinking and children. Year 1. Number 4. . [In Persian]
- Nowrozi Pershkoh, Nastern, Mir Hadian, Leila, Emami Sigaroudi, Abdul Hossein, Kazemnejad Lili, Ehsan and Hasan Dost, Fatemeh (2015). Loneliness and new social injuries in high school students. *Society-orientated journal of nursing and midwifery*. Year 27. Issue 2. . [In Persian]
- Pasha, Gholamreza and Esmaili, Samia (2016). Comparison of anxiety, self-expression, loneliness and academic performance of quasi-familial and orphaned students and normal students in Khuzestan province. *Quarterly journal of new findings in psychology*. 1(4). . [In Persian]
- Peeples, L. (2020). News Feature: Avoiding pitfalls in the pursuit of a COVID-19 vaccine. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 117(15), 8218-8221. . [In Persian]
- Rahimi, Hi; Vahedi, Shahram; Imanzadeh, Ali (2018). 'Educational effect of Bari children's philosophy on primary schools students' resilience', *Thinking and Children Quarterly*, 10th year, number 2, 47-67. . [In Persian]
- Rahimzadeh, Sosan, Pouretamad, Hamidreza, Asgari, Ali and Hojat, Mohammadreza (2019). Basics about the concept of loneliness: a qualitative study. *Journal of evolutionary psychology*. Period 8. Number 30. . [In Persian]
- Rothe, C., Schunk, M., Sothmann, P., Bretzel, G., Froeschl, G., Wallrauch, C., ... & Hoelscher, M. (2020). Transmission of 2019-nCoV infection from an asymptomatic contact in Germany. *New England journal of medicine*, 382(10), 970-971. . [In Persian]

95 Abstract

- Russell, D. W. (1996). UCLA Loneliness Scale (Version 3): Reliability, validity, and factor structure. *Journal of personality assessment, 66*(1), 20-40. . [In Persian]
- Sadatian, Seyed Asghar (2015). Life skills for children (staying in a corner, isolation, loneliness, fear, etc.). Tehran. Our publications and yours. . [In Persian]
- Salsa, Venus; Samadi, Parvin; Qaidi, Yahya (2014). 'Investigation of the effect of teaching philosophy to children on the development of the spirit of research in preschool children, Curriculum Research Quarterly' Volume 12, Number 44, Spring 2014, Pages 41-49. . [In Persian]
- Shapiro, Lawrence, Peitahler, Zach and Greenwald, Anna (beta). I'm not bad, just a bit angry. Translated by Ali Aghajani and Mohammad Hadi Aghajani, 2017. Tehran. Diamond Crystal Publications. . [In Persian]
- Siddiqui, N., Gorard, S., & See, B. H. (2019). Can programmes like Philosophy for Children help schools to look beyond academic attainment?. *Educational review, 71*(2), 146-165. . [In Persian]
- Sood, S. (2020). Psychological effects of the Coronavirus disease-2019 pandemic. *Research & Humanities in Medical Education, 7*(11), 23-26. . [In Persian]
- Tessler, Elizabeth and Brigitte Kolkh (2012). Me and the world of my feelings. Translated by Maleeha Shokhi, Tehran. Khayal Publications. . [In Persian]
- Topping, K. J., & Trickey, S. (2007). Collaborative philosophical enquiry for school children: Cognitive effects at 10–12 years. *British Journal of Educational Psychology, 77*(2), 271-288. . [In Persian]
- Tschannen Moran, M., Bankole, R. A., Mitchell, R. M., & Moore, D. M. (2013). Student academic optimism: A confirmatory factor analysis. *Journal of Educational Administration. . [In Persian]*
- Vannest, K. J., Ura, S. K., Lavadia, C., & Zolkoski, S. (2019). Self-report Measures of Resilience in Children and Youth. *Contemporary School Psychology, 1-10. . [In Persian]*
- Wang, C., Horby, P. W., Hayden, F. G., & Gao, G. F. (2020). A novel coronavirus outbreak of global health concern. *The lancet, 395*(10223), 470-473. . [In Persian]
- Wilson, Jacqueline (2013) (BETA). Li Li's lonely wish, translated by Nasrin Yousefi, Iranban Publications. . [In Persian]
- Worley, P. (2016). Philosophy and children. *The Philosophers' Magazine, (72)*, 119-120. . [In Persian]
- Yamada, Koi (2017) (Beta). What do you do with the new problem? Translated by Mehdi Hajjavani, Tehran. Qadiani Publishing . [In Persian]
- Zorar, Perme (2019). Assessing the effects of the Covid-19 disease outbreak on Iran's industrial sector: the application of the social accounting matrix framework. Scientific journal (quarterly) of research in industrial economics. third year Number 8. . [In Persian]

اثربخشی برنامه فلسفه برای کودکان بر احساس تنها بی و مهار خشم در دوره شیوع کرونا

مهردی واحدی*

علی اکبر کبیری **، علی قاسمی ***

چکیده

هدف این پژوهش بررسی اثربخشی اجرای برنامه «فلسفه برای کودکان» بر احساس تنها بی و مهار خشم در دوره شیوع کرونا ویروس در کودکان پس بی سرپرست بود. روش تحقیق حاضر نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه آزمایش و گواه بود. جامعه پژوهش که به صورت هدفمند انتخاب شد شامل کودکان پس بی سرپرست ۹ تا ۱۲ بود. از جامعه آماری موردنظر ۲۸ نفر انتخاب و به صورت تصادفی در گروه آزمایش (۱۴) و کنترل (۱۴) قرار داده شدند. گروه آزمایش تحت ۸ جلسه آموزش برنامه فلسفه برای کودکان قرار گرفت و گروه کنترل این آموزش را دریافت نکرد. از پرسشنامه خشم اسپلیبرگر و مقیاس تنها بی دانشگاه کالیفرنیا راسل برای جمع آوری داده استفاده شد. نتایج تحلیل داده ها با استفاده از آزمون کوواریانس نشان داد که در متغیر احساس تنها بی بین نمرات پس آزمون گروه آزمایش و گروه کنترل تفاوت معنی دار وجود دارد ($P < 0.01$). نتایج این پژوهش حاکی از آن است که از برنامه فلسفه برای کودکان می توان به منظور کاهش احساس تنها بی و افزایش مهار خشم در کودکان بی سرپرست و بد سرپرست به عنوان یک روش مداخله ای مؤثر استفاده کرد.

کلیدواژه ها: فلسفه برای کودکان، احساس تنها بی، مهار خشم، کودکان بی سرپرست.

* استادیار، گروه تکنولوژی آموزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران، MV2958@gmail.com

** دکتری تکنولوژی آموزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران، kabiriakbar98@yahoo.com

*** استادیار، گروه علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان کرمانشاه، کرمانشاه، ایران (نویسنده مسئول)، Alibm65@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۰/۰۵، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۱/۲۸

۱. مقدمه

زندگی در قرن بیستم و یکم با وجود تمام مواهب و امکانات و برخورداری‌ها، واجد آسیب‌های فراوان اجتماعی است که ذهن متغیران حوزه تعلیم و تربیت، آسیب شناسان اجتماعی و والدین و خانواده‌ها را به خود مشغول کرده است، یکی از عواملی که در بررسی آسیب‌های اجتماعی مورد توجه قرار می‌گیرد، مسئله چگونگی برخورد با بحران‌های اجتماعی است. بحران، به موقعیت اطلاق می‌گردد که منجر به نابسامانی در اهداف و روال زندگی مردم در جامعه می‌شود (Brock, 2002). در این راستا پیپلز (Peeples, 2020) بیان می‌کند که بحران‌ها که معمولاً در دو سطح خرد و کلان رخ می‌دهند منجر به موقعیت‌هایی می‌شوند که پاسخ‌های سریع و آنی را می‌طلبد و در نظر گرفتن منابع برای رفع آن‌ها امری ضروری است.

در حال حاضر، بحرانی که در سطح کلان و جهانی جامع بشر را تحت تأثیر قرار داده است، پاندومی کووید ۱۹ (COVID-19 Pandemic) (کرونا ویروس Corona virus) است. این ویروس خطرناک دسامبر ۲۰۱۹ در شهر ووهان چین در انسان‌ها مشاهده شد، کودکان و نوجوانان نیز در معرض این بیماری قرار دارند (Chen, 2020). بر اساس آخرین آمار جهانی پایگاه اطلاعاتی وردمتر (World meter) شیوع بیماری کووید ۱۹، در بسیاری از کشورهای دنیا ادامه دارد و طبق جدیدترین آمارها شیوع کرونا ویروس تا ۲۷ ژانویه ۲۰۲۲، تعداد ۳۶۳.۸۷۶.۰۲۴ نفر به این بیماری مبتلا شده‌اند همچنین کشور ایران نیز از این بحران جهانی مصون نمانده است. شیوع این ویروس تا ۲۷ ژانویه ۲۰۲۲ نشان می‌دهد که بیش از ۶.۲۹۳.۲۶۳ نفر به این بیماری مبتلا شده‌اند که تعداد ۶.۰۹۱.۸۸۰ نفر بهبود یافته و تعداد ۱۳۲.۳۳۳ نفر جان خود را ازدست داده‌اند. با افزایش نرخ مرگ‌ومیر این بیماری، سیستم‌های بهداشت عمومی و دولت‌ها، وضعیت اضطراری اعلام کردند و اقدامات بسیار گسترده‌ای برای پیشگیری از ابتلا به این بیماری انجام داده‌اند. درواقع، سرعت انتشار و انتقال این بیماری و میزان مرگ‌ومیر ناشی از آن، منجر به ترس و هراس بسیاری از افراد از ابتلا به این بیماری شده است (Brooks, Et al, 2020, Et al, 2020). نتایج مطالعات انجام‌شده در مورد اثرات کرونا بر شرایط اقتصادی کشورمان حاکی از آن بود که این بیماری بر تمامی بخش‌های اقتصادی کشور تأثیر گذاشته و در اثر این تکانه تولید ناخالص داخلی نیز کاهش یافته است (зорار، ۱۳۹۹). از نظر زیست محیطی شیوع این ویروس موجب افزایش پسماندهای عفونی و بیمارستانی، پایین آمدن کیفیت خاک و آب و مشکلات عدیده در تصوفیه فاضلاب‌های شهری گردیده است (غلامی و همکاران، ۱۴۰۱). از نظر روان‌شناسی نیز ترس مبتلا شدن به بیماری کرونا موجب پریشانی، استرس و اضطراب در

برخی از مردم بهویژه آنانی که بیماری‌های زمینه‌ای دارند، شده است (کاشفی و حاج ابوطالبی، ۱۳۹۹).

نتایج برخی از تحقیقات نشان می‌دهد که ترس روانی از ویروس کرونا در افراد جامعه شکل گرفته است. به عنوان نمونه نتایج تحقیقی در این زمینه نشان می‌دهد که در اثر به وجود آمدن جو روانی شیوع کرونا، حتی ترس روانی از این ویروس بین کادر درمانی و افراد متخصص به وجود آمده است (Amin,2020). به تبع این تغییرات در افراد جامعه، فضای آموزشی نیز با تغییرات گسترده‌ای مواجهه شده است. نتایج برخی از تحقیقات نشان می‌دهد که به منظور یکسان‌سازی فضای آموزشی مدارس با آموزش‌های آنلاین، اتخاذ استراتژی‌های معین و کاربردی در این زمینه امر بسیار مهمی است (Crawford Et al,2020). به علاوه، شیوع این ویروس باعث کاهش آزادی کودکان و نوجوانان در جامعه شده و اثرات منفی بسیاری در روحیه آنان بر جای گذاشته است (Brooks,Et al,2020) همچنین نتایج دیگر تحقیقات در زمینه^۰ شیوع کووید ۱۹ نشان می‌دهد که ترس و اضطراب در بین کودکان و نوجوانان آسیب‌های جبران‌ناپذیری برای سلامت جسمی و روانی آنان به وجود آورده است، این آسیب‌ها شامل، استرس پس از سانحه (post-traumatic stress)، افسردگی (depression)، اضطراب (anxiety)، اختلالات هراسی (panic disorders)، خشم (anger) و اختلالات رفتاری (behavioral disorders) اشاره کرد (Sood,2020). در واقع عواملی که این اختلالات را ایجاد کرده‌اند عمدهاً شامل تنهایی، ناامنی مالی، دوری از خانواده، دریافت اطلاعات نادرست از رسانه‌های اجتماعی و مواردی نظیر این‌ها است. نتایج تحقیق‌های دیگری نشان می‌دهد که احساس تنهایی (بهویژه تک‌فرزنی) و کم شدن تحرک و فعالیت‌های بدنشی، اضطراب و بی‌خوابی و عدم دسترسی به مراقبت‌های پزشکی و کمبود مواد غذایی در دوران پاندومی کووید ۱۹ مشکلات جدید در سلامت روانی کودکان به وجود آورده است (Wang,Et al,2020).

بر اساس نتایج پژوهش‌ها، قرنطینه، فاصله‌گذاری‌های اجتماعی، زندگی در یک محیط محدود و داشتن انزوای اجتماعی به منظور جلوگیری از انتشار بیماری کووید ۱۹ در ایجاد احساس تنهایی کودکان و نوجوانان نقش بسزایی داشته است و پیش‌بینی می‌شود آسیب‌های روان‌شناختی بسیاری به دنبال خواهد داشت (آدھیکاری و همکاران، ۲۰۲۰). یافته‌های یک پژوهش آنلاین با بیش از دو هزار فرد حاکی از آن بود که تنهایی و نداشتن ارتباط با دیگران در دوران کرونا موجب تجربه احساس تنهایی در بین افراد شده است. (ملاتی و همکاران، ۲۰۲۰). بیماری کرونا موجب کاهش روابط بین فردی، خانوادگی و اجتماعی شده است، میزان

ارتباطات مردم در این دوران بسیار محدود شده و عموماً از حضور در جمع خودداری می‌نمایند. میزان حضور افراد در کنار یکدیگر به طرز قابل توجه ای کاهش یافته و اغلب مهمانی‌های خانوادگی نیز با کاهش چشمگیری مواجه شده‌اند. در چنین شرایطی افراد به دردناک‌ترین شکل ممکن مفهوم جدایی از زمان و مردم را تجربه می‌نمایند، مطالعات نشان می‌دهد این بیماری بستری را برای احساس تنها‌یی فراهم کرده است (خلجی نیا و همکاران، ۱۴۰۰). بعلاوه، تبعات شیوع این بیماری و از دست دادن نزدیکان و سوگ ناتمام، زمینه‌ای را برای احساس تنها‌یی، کودکان و نوجوانان به وجود آورده است (عسگری و همکاران، ۱۳۹۰). نتایج برخی از پژوهش‌ها حاکی از آن است سلامت روانی کودکان و نوجوانان متاثر از عواملی از قبیل آگاهی و شناخت صحیح از موقعیت، مداخلات روان‌شناختی، برنامه‌های آموزشی و تغییر سبک زندگی است (Lee-lin, 2007). Goni, 2020، کبیری و همکاران، (۲۷۵: ۱۴۰۰). در این راستا مداخلات روان‌شناختی مختلفی برای کاهش احساس تنها‌یی دانش آموزان انجام شده است که می‌توان به پژوهش‌های: رنجبر و همکاران (۱۳۹۴) با عنوان اثربخشی آموزش مهارت‌های ارتباطی بر خود پنداه و احساس تنها‌یی دانش آموزان با آسیب شناوی و کمالی و همکاران، (۱۳۹۷) با عنوان اثربخشی شناخت درمانی گروهی بر مبنای الگوی مایکل فری بر باورهای غیرمنطقی و احساس تنها‌یی دانش آموزان اشاره کرد. درواقع، مداخلات و برنامه‌های آموزشی مبتنی بر توانمندی سازی کودکان و نوجوانان می‌تواند برای کاهش معضلات روحی و روانی مؤثر باشد. درنتیجه یکی از عوامل مؤثر برای برنامه‌ریزی در جهت مرفوع ساختن نیازهای آموزشی در مدارس و اصلاح باورهای نادرست و ارتقای باور سلامت در کودکان، کسب اطلاعات دقیق نسبت به مسائل مرتبط با بیماری‌های روان‌شناختی آنان است به این ترتیب می‌توان بر پایه شناخت صحیح از بیماری و راههای پیشگیری از آن، سلامت کودکان و نوجوانان را ارتقا بخشد.

۲. برنامه فلسفه برای کودکان

یکی از برنامه‌های آموزشی که از سال ۱۹۷۰ موردنظر اندیشمندان حوزه تعلیم و تربیت قرار گرفته است، برنامه آموزشی فلسفه برای کودکان (P4C) (فیلسفه برای کودکان) است که به عنوان برنامه آموزشی جهت بهبود مهارت‌های تفکر، بهبود مهارت‌های فردی و اجتماعی، آگاهی بخشی و توانمندسازی دانش آموزان در نظر گرفته می‌شود (رحمی و همکاران، ۱۳۹۸: ۵۷). تلاش پیشگامان در برنامه «فلسفه برای کودکان» جهت پروراندن حس

کنچکاوی، پرسشگری و مهارت‌های تفکر است که باعث شد متیو لیپمن (Mathew Lipman) و همکارانش در سال ۱۹۷۰ برنامه فلسفه برای کودکان را طراحی کردند که این برنامه یکی از رویکردهای نوین تربیتی است و برنامه‌ای منسجم در آموزش مهارت‌های تفکر و پروراندن حسن کنچکاوی کودکان و نوجوانان ایجاد است. این برنامه باهدف فراهم کردن زمینه‌ای مناسب برای کاوش فلسفی برای کودکان از مقطع کودکستان تا دانشگاه تهیه شده است و دامنه گسترده‌گی آن روزبه روز در سطح مدارس جهان افزایش می‌یابد (جعفری، ۱۳۹۴: ۴۶). از نظر لیپمن برنامه فلسفه برای کودکان متشکل از دو عنصر درهم‌تنیده تفکر انتقادی (Critical Thinking) و اجتماع پژوهشی (Communities of Inquiry) است (کبیری و همکاران، ۱۴۰۰: ۲۵۱).

این فضای گفتگویی در قالب اجتماعی پژوهشی (حلقه‌های کندوکاو) صورت می‌گیرد. در برنامه فلسفه برای کودکان، کلاس درس به آزمایشگاهی تبدیل می‌شود که مهم‌ترین فعالیت دانش آموزان در آن پژوهش گروهی است. از آنجاکه دانش آموزان در اجتماع پژوهی از منظرهای متفاوت به موضوع بحث می‌پردازنند و به تدریج در این گفت‌و‌گو به جمع‌بندی می‌رسند، برای رفع اشتباهات خود، به توانایی خود اصلاحگری دست می‌یابند. گروه با مواجهه جدی با اشکالات شناختی، نه فقط در مقام توجیه آن‌ها برنمی‌آید، بلکه به فهم عمیق‌تر، تأمل و ژرف‌نگری در آن‌ها می‌پردازد (Vannest, 2019). در این راستا، قاسمی و همکاران (Ghasemi et al., 2001) بیان می‌کنند که حلقة کندوکاو قلب و رمز موفقیت برنامه فلسفه برای کودکان است. کودکان در فرایند کندوکاو جمیعی رفته با مهارت‌های گفت‌و‌گو آشنا می‌شوند و می‌آموزند که با احترام و توجه به یکدیگر گوش دهند؛ ایده‌هایشان را کنار هم قرار دهند و آن‌ها را کامل تر کنند؛ دیگری را به نقد بکشند تا برای عقاید و ایده‌های تأیید نشده و بی‌پشتونه‌شان استدلال منطقی بیاورند. آن‌ها تحمل دیدگاه‌های مخالف را به دست می‌آورند و هنگامی که نظرشان با نقدي مواجه شد، ناراحت و عصبانی نمی‌شوند.

تحقیقات بسیاری درزمینه تأثیر برنامه فلسفه برای کودکان و نوجوانان بر ابعاد روان‌شناختی دانش آموزان صورت گرفته است. نتایج برخی از پژوهش‌ها نشان می‌دهد که این برنامه در پرورش شهروندان دموکراتیک، فعال و فکور تأثیر دارد (Thomas-Lancaster, 2017). هم‌چنین در افزایش تعاملات عاطفی و احساسی بین دانش آموزان اثرگذار است (Siddiqui, 2019). نتایج دیگر پژوهش‌ها نیز نشان می‌دهد که کاربرد برنامه فلسفه برای کودکان در مدرسه، در کاهش احساس تنهایی و نامیدی، استرس، بی‌خوابی تأثیر می‌گذارد (Bleazby, 2009). به علاوه در بهبود برقراری روابط صمیمانه و روابط میان فردی اثرگذار است (Brock, 2018). نتایج برخی از

تحقیقات در ایران نیز در این زمینه نشان می‌دهد که برنامه فلسفه برای کودکان بر تابآوری و مؤلفه‌های آن تأثیرگذار است (رحیمی و همکاران، ۱۳۹۸:۵۹). همچنین نتایج تحقیقات دیگر نشان می‌دهد که اجرای این برنامه در مدارس، باعث تأثیرات مثبت این برنامه بر کنترل رفتارهای پرخاشگرانه، خشم، کاهش ترس و اضطراب در دانش آموزان می‌شود (هدايتها، ۱۳۹۰:۳۱).

تحقیقات انجام شده بیانگر اثربخشی برنامه فلسفه برای کودکان بر ابعاد روان‌شناختی دانش آموزان است (رحیمی و همکاران، ۱۳۹۸، عیسی مراد و همکاران، ۱۳۹۸، کبیری و همکاران، ۱۳۹۹، کبیری و همکاران، ۱۴۰۰)، اما تاکنون تحقیق منسجمی بر روی احساس تنها بی و مهار خشم صورت نگرفته است (این دو مؤلفه با پاندومی کووید ۱۹، روبه افزایش است) بلکه عمدتاً مؤلفه‌های احساس تنها بی و نالمیدی، استرس، بی‌خوابی، روابط بین فردی و ... مورد نظر پژوهشگران بوده است، با توجه به این مهم و همچنین کمبود پژوهش در زمینه اثرات مخرب شیوع کووید ۱۹، در این پژوهش، محققان بر آن شدند که به بررسی اثربخشی اجرای برنامه فلسفه برای کودکان بر احساس تنها بی و مهار خشم در دوره شیوع کرونا ویروس در کودکان پسر بی‌سرپرست پردازند. به نظر می‌رسد برای ارتقاء باور سلامت در کودکان و توانمندسازی آنان در کسب آگاهی لازم درباره ویروس کرونا می‌توان از برنامه فلسفه برای کودکان کمک گرفت؛ بنابراین این تحقیق به تعیین تأثیر برنامه آموزشی فلسفه برای کودکان به عنوان یک برنامه آموزشی مداخله‌ای مناسب در کاهش احساس تنها بی و مهار خشم در دوره شیوع کرونا ویروس پرداخته، ازین‌رو در پژوهش حاضر دو سؤال موردنبررسی قرار گرفته است: ۱- چه میزان برنامه فلسفه برای کودکان در کاهش اثرات احساس تنها بی و مهار خشم اثربخش بوده است؟ و ۲- اینکه برنامه فلسفه برای کودکان بر کدام‌یک از ابعاد مهار خشم بیشترین و کمترین اثر را داشته است؟

۳. روش پژوهش

روش تحقیق حاضر نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون، پس‌آزمون با گروه آزمایش و گواه بود که در آن محققان در پی‌شناخت اثر اجرای برنامه فلسفه برای کودکان بر «احساس تنها بی» و «مهار خشم» در کودکان پسر بی‌سرپرست و بد سرپرست بودند. جامعه آماری پژوهش شامل تمام کودکان پسر بی‌سرپرست و بد سرپرست ۸ تا ۱۲ ساله بود که در سال ۱۴۰۰ به‌طور شبانه‌روزی در مرکز تحت نظر بهزیستی شهرستان همدان زندگی می‌کردند که تعداد آن‌ها ۶۰

نفر (پسر) بوده است. این افراد به سبب گوناگون اقتصادی، اجتماعی و رفتاری از قبیل فقر یا فقدان والدین، طلاق و اعتیاد در این مراکز زندگی می‌کردند. در این پژوهش از روش نمونه‌گیری در دسترس استفاده شده است. بدین ترتیب که پس از اخذ مجوزهای لازم از بهزیستی شهر همدان، تعداد ۲۸ نفر انتخاب شد و از جامعه آماری موردنظر به روش نمونه‌گیری در دسترس ۲۸ کودک پسر انتخاب و به صورت تصادفی در گروه آزمایش (۱۴) و کنترل (۱۴) قرار داده شدند ملاک‌های ورود برای انجام مداخله شامل حضور منظم در برنامه آموزشی، انجام تکالیف ارائه شده، شرکت فعال در بحث‌ها و گفتگوهای فبک و ملاک خروج نیز شامل غیبت بیش از دو جلسه بود.

۴. ابزار پژوهش

مقیاس تنهایی دانشگاه کالیفرنیا، لس انجلس: نسخه اولیه مقیاس تجدیدنظر شده احساس تنهایی را در سال ۱۹۸۰، راسل، پیلاو و فرگوسن بر مبنای مقیاس ۷۵ گویه وین (۱۹۶۹)، با در نظر گرفتن نظرات چندین روانشناس در تعریف مفهوم و ویژگی‌های احساس تنهایی تهیه کرده بودند؛ راسل، پیلاو و کاترونوا (۱۹۸۷)، نسخه تجدیدنظر شده احساس تنهایی را تهیه کرده‌اند. این مقیاس دارای ۲۰ گویه است که در یک طیف لیکرت ۴ درجه‌ای (هرگز=۱، بمندرت=۲، گاهی اوقات=۳ و اغلب=۴) به ارزیابی نظر پاسخ‌گویان می‌پردازد. گویه‌های شماره ۱، ۴، ۵، ۶، ۹، ۱۰، ۱۵، ۱۶، ۱۹ و ۲۰ به صورت معکوس نمره‌گذاری شده است. حداقل و حداکثر نمره‌ای که یک پاسخ‌دهنده می‌تواند در این مقیاس به دست آورد به ترتیب ۲۰ و ۸۰ است (رنجبر و همکاران، ۱۳۹۴). در پژوهش پاشا و اسماعیلی (۱۳۸۶) طی مطالعه‌ای برای تعیین پایایی این مقیاس از دو روش آلفبای کرونباخ و تنصیف استفاده شد که مقادیر آن به ترتیب ۷۵/ و ۷۱ و روایی آن از طریق اضطراب بررسی و مقدار آن ۴/۰ محسوبه شده است و در پژوهش‌های رحیم زاده و همکاران، (۱۳۹۰)، نوروزی و همکاران (۱۳۹۵) و کمالی و همکاران (۱۳۹۷) به ترتیب ضریب پایایی ۸۳/۸۸ و ۸۴/ برای این مقیاس به دست آمده است و در پژوهش حاضر نیز پایایی این مقیاس از طریق آلفای کرونباخ محاسبه گردید و مقدار ۸۶/ به دست آمده است.

پرسشنامه خشم اسپیلبرگ (Spielberger) (۲۰۰۳): کنترل خشم نمره‌ای است که از پرسشنامه ۵۷ سوالی حالت، صفت و بیان و کنترل خشم بروز اسپیلبرگ به دست می‌آید که آیتم‌های آن در سه بخش تنظیم شده‌اند: بخش اول با عنوان «همین‌لان احساس می‌کنم» به اندازه گیری

حالت خشم می‌پردازد که در آن آزمودنی‌ها شدت احساس خود را بر اساس یک مقیاس چهارگرینه‌ای از (به‌هیچ وجه = ۱) تا (خیلی زیاد = ۴) درجه‌بندی می‌کنند. این قسمت از پرسشنامه ۱۵ آیتم دارد و شامل حالت خشم و این خرد مقياس‌ها است: الف: احساس خشمگینانه ب: تمایل بروز کلامی خشم ج: تمایل بروز فیزیکی خشم. بخش دوم این پرسشنامه با عنوان «معمولًا احساس می‌کنم» با ۱۰ آیتم به سنجش صفت خشم اختصاص دارد و مانند بخش نخست مورد درجه‌بندی قرار می‌گیرد. مقیاس صفت خشم دارای دو خرد مقياس به نام‌های الف: خلق و خوی خشمگینانه ب: واکنش خشمگینانه است. بخش سوم نیز با عنوان «معمولًا هنگام کفری یا خشمگین شدن، چه واکنشی یا رفتاری دارم» بروز و کترول خشم را می‌سنجد و شامل چهار مقياس است که از این آیتم‌ها تشکیل شده است: الف: بروز خشم بیرونی (بروز یافته) ب: بروز خشم درونی (فروخورده) ج: کترول خشم بیرونی د: کترول خشم درونی. این بخش در یک مقياس چهار درجه‌ای از (تقریباً هرگز = ۱) تا (همیشه = ۴) درجه‌بندی شده و ۳۲ آیتم را شامل می‌شود. برای نخستین بار در ایران این پرسشنامه را حکیمی راد و رضازاده (۱۳۸۷) هنگاریابی کردند و آلبای کرونباخ آن را ۰/۷۷ محاسبه کردند که از نظر آماری همبستگی میان نمرات هر یک از مقوله‌ها با یکدیگر و با نمره کل پرسشنامه معنادار بوده است (افسانی و ابوبی، ۱۳۹۷: ۱۵).

۵. شیوه اجرای پژوهش

ابتدا به منظور اجرای پیش‌آزمون پرسشنامه‌های احساس تنها‌یی و خشم اسپیلبرگر در اختیار نمونه آماری قرار داده شد، پس از اجرای پیش‌آزمون، دوره آموزشی برنامه فلسفه برای کودکان در ۸ جلسه ۲ ساعتی در روزهای دوشنبه شهریور و مهر سال ۱۴۰۰ بر روی گروه آزمایش اجرا گردید که اطلاعات هر جلسه در جدول (۱) آمده است و گروه کترول این مداخله را دریافت نکردند. پس از اتمام آموزش به منظور انجام پس‌آزمون، پرسشنامه‌های احساس تنها‌یی و خشم اسپیلبرگر میان لین گروه آزمایش و کترول توزیع شد و پس از تکمیل آن توسط افراد نمونه، گردآوری شدند و داده‌ها مورد تحلیل آماری قرار گرفتند.

۶. شرح جلسات

برای اجرای برنامه فلسفه برای کودکان در جلسات طراحی شده برای کودکان پسر بی‌سربپرست از کتاب‌های داستان فلسفی مخصوص گروه سنی ب و ج اثر این نویسنده‌گان استفاده شد:

لارنس شیپرو و همکاران (من آدم بدی نیستم فقط کمی عصبانی ام) ترجمه محبوبه رمضان زاده، ۱۳۹۷، الیزابت تسلر و ب瑞گیت کولخ (من و دنیای احساسات) ترجمه مليحه شکوهی، ۱۳۹۲، فلیپ کم (بی‌تا). مجموعه داستان‌های فکری (۲). ترجمه مژگان رشتچی و فرزانه شهرتاش (۱۳۹۷)، مرسومایر (بی‌تا). باید همدیگر را ببخشیم، ترجمه هایده کروبی، ۱۳۹۸، سید اصغر ساداتیان مهارت‌های زندگی برای کودکان (گوشه‌گیر، انزوا، تنهایی، ترس و ...)، جکلین ویلسون (بی‌تا). آرزوی تنهایی لیلی، ترجمه نسرین یوسفی، ۱۳۹۳. یوسین، گوردر (۱۴۹۳). درون یک آینه، درون یک معما. ترجمه مهرداد بازیاری، ۱۳۹۵، کوبی یاماذا (بی‌تا). با مشکل جدید چه می‌کنی. ترجمه مهدی حجوانی، ۱۳۹۷. از میان تمام کتاب‌های داستان فلسفی با موضوعات مختلف، به منظور اجرای برنامه «فلسفه برای کودکان» کتاب‌هایی انتخاب شدند که عنوانی، محتوا و زمینه آن‌ها شامل مفاهیمی از قبیل کنترل خشم و عصبانیت، عصبانیت و تفاهم، کنترل احساسات و هیجانات، توانایی بخشیدن دیگران، گوشه‌گیری و تنهایی، گریز از تنهایی و کمک به دیگران، زیبایی‌های خلقت و ارتباط با دیگران، شیوه‌های برخورد با مشکلات جدید بودند.

جدول ۱. شرح جلسات اجرای برنامه فلسفه برای کودکان

<p>۱. تمهیّل</p> <p>در جلسه اول مفاهیمی از جمله: خشم و عصبانیت از طریق قصه‌گویی به دانش آموزان گفته شد، سپس در مورد دلایل ایجاد خشم و عصبانیت و شیوه‌های کنترل آن دانش آموزان به همراه مریبی به بحث و گفت‌وگو پرداختند.</p> <p>درباره کتاب: کتاب «من آدم بدی نیستم فقط کمی عصبانی ام» با محتواهای بسیار ساده و سلیس در پی کمک به دانش آموزانی است که توانایی کنترل خشم و عصبانیت خویش را ندارند.</p>	<p>۲. تقویت</p> <p>در این جلسه، داستان‌های عصبانیت و تفاهم از کتاب «من و دنیای احساسات» توسط معلم در کلاس ارائه گردید و در انتهای داستان‌ها کودکان در مورد هر یک از بخش‌های قصه به بحث و گفتگوی پرداخته و سعی می‌کنند که به سؤالات دیگر دوستانشان پاسخ دهند.</p> <p>درباره کتاب: کتاب «من و دنیای احساسات» دربردارنده مجموعه‌ای از داستان‌های کوتاه درباره ترس و شجاعت، قهر و آشتی، عصبانیت، آرامش، لج بازی و تفاهم در کودکان است. در این داستان‌ها به طور مستقیم و غیرمستقیم، ماهیت و دلایل احساسات و هیجانات و عواطف کودکان بیان شده است.</p>	<p>۳. تقویت</p> <p>در طی این جلسه داستان فلسفی «مردی که نمی‌توانست صورتش را کنترل کند» مورد استفاده قرار گرفت. این داستان با این قصه‌های خیال‌انگیز با طعم پرسش‌ها و نکته‌های فلسفی و همچنین تفکر و تأمل برانگیز است که ذهن پرسشگر مخاطبان کودک را نشانه رفته و در عین سادگی، مفاهیم گاه عمیق و پیچیده‌ای را با زبان کودک مطرح می‌کند.</p> <p>درباره کتاب: مجموعه «داستان‌های فکری (۲)» متشکل از داستان‌های متفاوت با زمینه‌های مختلفی است که در این جلسه از داستان «مردی که نمی‌توانست صورتش را کنترل کند» استفاده شد. این داستان در مورد شیوه‌های کنترل احساسات و هیجانات کودکان است.</p>
--	---	---

<p>۱۰۶</p>	<p>در این جلسه، کودکان به خواندن داستان فلسفی «باید همدیگر را ببخشیم» مشغول می‌شوند و سپس به صورت گروه‌های کوچک به بحث و گفت‌وگو در مورد بخش‌های مختلف داستان از قبیل چگونگی بخشش دیگران و برقراری ارتباط با آنان می‌پردازنند.</p> <p>دریاره کتاب: کتاب «باید همدیگر را ببخشیم» با زبانی ساده و روان به کودکان می‌آموزد که می‌شود اشتباها را افراد پیرامونمان را ببخشیم و ارتباط مثبت و سازنده‌ای با آنان برقرار کنیم.</p>
<p>۱۰۷</p>	<p>در این جلسه، کودکان در گروه‌های کوچک تلاش می‌کنند نقش‌های از داستان را انتخاب و با زدن صور تک در کلاس آن را نمایش دهند و پس از انتمام داستان و نمایش به برسی و تحلیل نقش‌های یکدیگر پردازنند.</p> <p>دریاره کتاب: «مهارت‌های زندگی برای کودکان» دارای داستان‌های متفاوت در مورد گوشه‌گیری، انزوا، تنهایی، ترس و ... برای کودکان است که با زبان ساده و رسا این مفاهیم را تشریح می‌کند و به کودکان مکمک می‌کند که شیوه‌های مقابله بالحساس تنهایی و گوشه‌گیری را بیاموزند.</p>
<p>۱۰۸</p>	<p>در این جلسه، کودکان به خواندن داستان فلسفی «آرزوی تنهایی لیلی»، مشغول می‌شوند و سپس به صورت گروه‌های کوچک به بحث و گفت‌وگو در مورد بخش‌های مختلف داستان که مهم‌ترین آن گریز از تنهایی و مکمک به دیگران است می‌شوند.</p> <p>دریاره کتاب: «آرزوی تنهایی لی لی» ماجراهای یکی از همین کودکان است که در شرایطی که خودش به حمایت احتیاج دارد، باید از سه خواهر و برادرش مراقبت کند و بدون حضور بزرگ‌تر مشکلات خانواده چهارنفره‌ای را حل کند. مادر به سفر رفته است و لی لی ترجیح می‌دهد نایبری را وارد زندگی شان نکند. پس باید خودش مادر سه کودک باشد.</p>
<p>۱۰۹</p>	<p>در جلسه هفتم، داستان «درون یک آینه، درون یک معمما» خوانده می‌شود و مربی از کودکان می‌خواهد تا سؤالات خود را در مورد داستان پرسند و از دیگر دانش‌آموzan می‌خواهد تا به آن‌ها پاسخ دهند و خود مربی تا جای ممکن در پاسخ سؤالات مشارکت نمی‌کند که کودکان خودشان بتوانند با توجه به تجربه و فهمشان به سؤالات دیگر دانش‌آموzan پاسخ دهند. زمینه اصلی این داستان در مورد زیبایی‌های خلق‌ت و روابط بین انسان‌ها است.</p> <p>دریاره کتاب: «کتاب درون یک آینه، درون یک معمما» داستان دخترک بیماری است به نام سیسلی که در شب کریسمس وقتی در تختش خوابیده بود، فرشته‌ای به نام آریل به پیش او می‌آید و باهم گفت‌وگو می‌کنند. این گفت‌وگو شروع آشنازی این دو نفر است که تا انتهای کتاب درون یک آینه، درون یک معمما این گفت‌وگوها ادامه پیدا می‌کنند. یا استین گوردر در گفت‌وگوهای این دو نفر به بیان پیچیدگی‌های مربوط به آفرینش و زیبایی‌های آن و انسان و روابط بین انسان‌ها با زبانی ساده می‌پردازد.</p>
<p>۱۱۰</p>	<p>در این جلسه ابتداء، کودکان به صورت حلقه وار دورهم می‌نشینند و پس از خواندن داستان، مربی با طرح سؤال‌های چالشی، گفتگوی امروز را آغاز می‌کند و کودکان تلاش کردنده که به سؤالات و چالش‌های موجود در داستان پاسخ دهند. زمینه اصلی این داستان در مورد شیوه‌های برخورد با مشکلات جدید است.</p> <p>دریاره کتاب: کتاب «با مشکل جدید چه می‌کنی» به دانش‌آموzan مکمک می‌کند که در برخورد با مشکلات جدید بهترین عملکرد را داشته باشند و شیوه‌های مختلف واکنش نسبت به مشکلات مختلف را برای آنان به زبان ساده و روان بازگو می‌کند.</p>

۷. یافته‌ها

بر اساس طرح پژوهش که نیمه آزمایشی پیش آزمون-پس آزمون با دو گروه آزمایش و گواه انجام شد، در بخش آمار توصیفی به منظور توصیف داده‌های پژوهش از شاخص‌های میانگین و انحراف معیار استفاده شد و جهت تحلیل داده‌ها از آمار استنباطی تحلیل کوواریانس استفاده گردید. در بررسی توصیفی نمرات افراد نمونه پژوهش در هر یک از متغیرهای تحقیق، افراد نمونه آزمایش دارای دو گروه نمره پیش و پس آزمون در مؤلفه‌های احساس تنهایی، شاخص کلی خشم، احساس نیاز به بیان کلامی خشم، احساس نیاز به بیان فیزیکی خشم، خلق و خوی خشمگین، برون‌ریزی خشم، درون‌ریزی خشم هستند.

جدول ۱. یافته‌های توصیفی نمرات گروه آزمایش و کنترل در احساس تنهایی و خشم

تفاوت میانگین‌ها	گروه کنترل		تفاوت میانگین‌ها	گروه آزمایش		موقعیت	متغیر
	انحراف معیار	میانگین		انحراف معیار	میانگین		
۲۶/۴	۱۰/۸۴	۱۴/۱۰	۱۸/۳۵	۹/۲۰	۱۵/۸۰	پیش آزمون	احساس تنهایی
	۱۰/۴۶	۱۴/۷۰		۷/۰۷	۱۸/۷۰	پس آزمون	
۰۳/۲	۲۱/۲۰	۱۴/۸۰	۱۲/۸۲	۲۱/۹۸	۱۵/۶۰	پیش آزمون	شاخص کلی خشم
	۲۰/۱۴	۱۵/۱۰		۱۹/۹۵	۱۷/۶۰	پس آزمون	
۷۰/۳	۷/۶۵	۱۰/۸۰	۱۹/۶۴	۷/۸۹	۱۱/۲۰	پیش آزمون	احساس نیاز به بیان کلامی خشم
	۸/۶۲	۱۱/۲۰		۷/۴۶	۱۳/۴۰	پس آزمون	
-۲۱/۷	۶/۵۸	۱۱/۱۰	۱۶/۱۹	۷/۰۷	۱۰/۵۰	پیش آزمون	احساس نیاز به بیان فیزیکی خشم
	۶/۸۷	۱۰/۳۰		۵/۷۱	۱۲/۲۰	پس آزمون	
-۹۴/۷	۱۳/۷۵	۱۸/۹۰	۷/۷۹	۱۵/۱۰	۱۸/۷۰	پیش آزمون	خلق و خوی خشمگین
	۱۵/۱۰	۱۷/۴۰		۱۲/۹۷	۲۰/۱۹	پس آزمون	
۳۶/۵	۱۳/۴۶	۱۶/۸۰	۱۴/۶۲	۱۳/۷۵	۱۷/۱۰	پیش آزمون	برون‌ریزی خشم
	۱۳/۹۴	۱۷/۷۰		۱۲/۳۰	۱۹/۶۰	پس آزمون	
-۲۹/۴	۱۲/۳۰	۱۶/۳۰	۱۳/۳۳	۱۲/۸۸	۱۶/۵۰	پیش آزمون	درون‌ریزی خشم
	۱۲/۶۸	۱۵/۶۰		۱۰/۷۵	۱۸/۷۰	پس آزمون	

در جدول شماره ۱ بیشترین تفاوت را متغیر احساس نیاز به بیان کلامی خشم نشان می‌دهد که عدد ۱۹/۶۴ را به خود اختصاص داده است که میزان تفاوت در میانگین‌ها را نشان می‌دهد و تفاوت میانگین متغیرهای دیگر به ترتیب احساس تنهایی ۱۸/۳۵، شاخص کلی خشم ۱۲/۸۲، احساس نیاز به بیان فیزیکی خشم ۱۶/۱۹، خلق و خوی خشمگین ۷/۷۹، بروونریزی خشم ۱۴/۶۲ و درونریزی خشم ۱۳/۲۳ است.

قبل از تحلیل کوواریانس مفروض‌های آن بررسی شد. از آزمون محاسبه شاخص کجی و کشیدگی به بررسی نرمال بودن داده استفاده شد.

جدول ۲. مربوط به محاسبه کجی و کشیدگی متغیرها

کشیدگی	کجی	میانگین	تعداد	
-۰/۲۱۳	۰/۰۱۷	۱۴/۹۶	۲۸	پیش‌آزمون
۰/۰۴۴	-۰/۲۰۲	۱۶/۴۳	۲۸	پس‌آزمون

میزان کجی در پیش‌آزمون و پس‌آزمون به ترتیب برابر است با -۰/۲۰۲ و ۰/۰۱۷ است؛ همچنین میزان کشیدگی در پیش‌آزمون و پس‌آزمون به ترتیب ۰/۰۴۴ و -۰/۲۱۳ است. هر دو شاخص در دامنه +۱ الی -۱ قرار دارند. پس می‌توان نرمال بودن توزیع داده‌ها را تأیید کرد. همچنین برای بررسی همسانی واریانس‌ها از آزمون لوین استفاده شد.

جدول ۳. نتایج آزمون لوین

Sig.	df2	df1	F
۰/۰۱۴	۲۶	۱	۰/۴۳۷

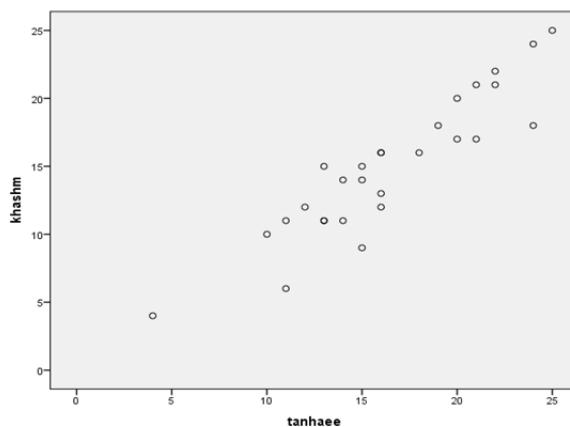
معمولًاً چنانچه سطح معناداری در آزمون لوین که با Sig نمایش داده می‌شود بیشتر از ۰/۰۵ باشد، می‌توان گفت واریانس گروه‌ها همسان است. فرض صفر در این آزمون این است که واریانس دو گروه برابر و همسان است، با توجه به نتایج آزمون لوین، Sig ۰/۰۱۴ که از ۰/۰۵ بیشتر است، فرض مقابل رد و فرض صفر تأیید می‌شود که نماینگر همسانی واریانس است. به علاوه برای بررسی همگنی شبیه رگرسیون، مقدار F تعامل بین متغیر کترل (کمکی) و مستقل محاسبه شد.

۱۰۹ اثربخشی برنامه فلسفه برای کودکان بر احساس تنهایی ... (مهدی واحدی و دیگران)

جدول ۴. نتایج مربوط به بررسی همگنی شیب رگرسیون

Sig.	F	Mean Sqare	df	SS	منبع
۰/۱۷۷	۰/۰۳۲	۱۵/۳۷۳	۱	۱۵/۳۷۳	اثر گروه
۰/۸۷۵	۰/۰۰	۵۰۱/۱۹۰	۱	۵۰۱/۱۹۰	اثر پیش آزمون
۰/۱۸۵	۱/۸۶۱	۵/۵۳۵	۱	۵/۵۳۵	تعامل
		۲/۹۷۴	۲۴	۷۱/۳۶۷	خطا
			۲۸	۸۲۱۲	کل

نتایج نشان می‌دهد که مقدار Sig تعامل گروه و پیش‌آزمون برابر با ۰/۱۸۵ بوده و بزرگ‌تر از ۰/۰۵ است لذا فرض همگنی شیب رگرسیون در داده‌ها تأیید می‌شود. و سرانجام مفروضه خطی بودن همبستگی متغیر کنترل (کمکی) و متغیر مستقل مورد بررسی قرار گرفت. به همین منظور مقدار F متغیر هم پراش محاسبه شد.

نتایج نشان می‌دهد که تقریباً رابطه خطی و مثبتی بین دو متغیر وابسته وجود دارد و رابطه منحنی یا غیرخطی بین دو متغیر وجود ندارد.

جدول ۵. تحلیل کوواریانس ابعاد احساس تنها و خشم

متغیرها	متغیرات	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	F آماره	سطح معنی داری
احساس تنها	گروه	۲۱/۴۸	۱	۱۷/۳۴	۶۲/۰۲	۰/۰۰۱
	خطا	۷۸۴/۳۱	۱۴	۵۶/۰۲		
شاخص کلی خشم	گروه	۷۴/۲۳	۱	۴/۶۳	۱۰۳/۱۲	۰/۰۰۱
	خطا	۶۴۹/۶۵	۱۴	۴۶/۰۴		
احساس نیاز به بیان کلامی خشم	گروه	۳۱/۰۴	۱	۱/۹۴	۹۵/۰۴	۰/۰۰۱
	خطا	۶۷۶/۲۵	۱۴	۶۹/۹۴		
احساس نیاز به بیان فیزیکی خشم	گروه	۲۷/۸۷	۱	۱/۷۴	۷۷/۵۱	۰/۰۰۱
	خطا	۷۸۶/۵۴	۱۴	۵۶/۱۸		
خلق و خوی خشمگین	گروه	۲۲/۴۷	۱	۱/۴۶	۹۴/۵۳	۰/۰۰۱
	خطا	۴۱۳/۲۷	۱۴	۲۹/۵۱		
برون ریزی خشم	گروه	۶۶/۵	۱	۴/۱۵	۳۱/۵۵	۰/۰۰۱
	خطا	۳۷۴/۳	۱۴	۲۳/۹		
درون ریزی خشم	گروه	۸۳/۲۹	۱	۵/۲	۱۰/۸	۰/۰۰۱
	خطا	۳۴۷/۸	۱۴	۲۶/۷۷		

به منظور بررسی میزان اثربخشی اجرای برنامه فلسفه برای کودکان بر احساس تنها و خشم به نتایج جدول ۲ توجه می‌کنیم. مقدار آماره احساس تنها ۶۲/۰۲ با سطح معنی داری ۰/۰۰۱ است. با توجه به اینکه سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ است، لذا مقدار F محاسبه شده تحلیل کوواریانس معنادار بوده و با اطمینان ۹۵ درصد فرضیه صفر (عدم تأثیر برنامه فلسفه برای کودکان بر احساس تنها) رد می‌شود و بین گروه آزمایش و گروه گواه در نمرات احساس تنها اختلاف معناداری مشاهده می‌شود؛ به عبارت دیگر می‌توان بیان کرد که اجرای برنامه فلسفه برای کودکان منجر به کاهش میزان متغیر احساس تنها در کودکان شده است؛ بنابراین فرضیه مورد تأیید است. مقدار آماره شاخص خشم به ترتیب در شاخص کلی خشم ۱۰۳/۱۲، احساس نیاز به بیان کلی خشم ۹۵/۰۴، احساس نیاز به بیان فیزیکی خشم ۷۷/۵۱، خلق و خوی خشمگین ۹۴/۵۳، برون ریزی خشم ۳۱/۵۵ و درون ریزی خشم ۱۰/۸ در سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ است، لذا مقدار F محاسبه شده تحلیل کوواریانس معنادار بوده و با اطمینان ۹۵ درصد فرضیه صفر (عدم تأثیر برنامه فلسفه برای کودکان بر خشم) رد می‌شود و

بين گروه آزمایش و گروه گواه در نمرات خشم اختلاف معناداری مشاهده می‌گردد؛ به عبارت دیگر می‌توان بیان کرد که اجرای برنامه فلسفه برای کودکان تأثير معنی‌داری بر کترول خشم کودکان داشته و است و فرضیه مورد تأیید است.

۸. نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر باهدف بررسی اثربخشی اجرای برنامه فلسفه برای کودکان بر احساس تنهايی و مهار خشم در دوره شیوع کرونا ویروس در کودکان پسر بی‌سپرست شهرستان همدان انجام شد. یافته‌های این تحقیق حاکی از آن بود که میزان احساس تنهايی در دو گروه آزمایش و کترول کودکان پسر بی‌سپرست اگرچه قبل از آغاز برنامه از نظر آماری تفاوت نداشته است، اما پس از اجرای برنامه فلسفه برای کودکان در گروه آزمایش، طبق تحلیل نتایج پیش‌آزمون و پس‌آزمون تفاوت بین دو گروه آزمایش و گواه قابل مشاهده بود. بهنحوی که کودکانی که در محیط آموزشی طراحی شده با برنامه فبک شرکت کردند در جلسات آموزشی را گذراندند در پایان آموزش نشان دادند که نسبت به کودکانی که در این جلسات شرکت نکرده‌اند احساس تنهايی کمتری دارند.

با توجه به جست‌وجوی محققان این مطالعه، پژوهشی که به شکل مستقیم اثربخشی برنامه فلسفه برای کودکان را بر احساس تنهايی کودکان پسر بی‌سپرست موردنبررسی قرار داده باشد یافت نشد، با این وجود نتایج این پژوهش با بخشی از یافته‌های پژوهش‌های (چراغ زاده و همکاران، ۱۳۹۸، کبیری و همکاران، ۱۴۰۰ و Tschanne-Moran, 2013) همسو است. در این پژوهش‌ها مشخص شده است اجرای برنامه فلسفه برای کودکان موجب کاهش احساس تنهايی کودکان شده است. در پژوهشی که توسط غلامی (۱۳۹۷) با عنوان تأثیر آموزش حل مسئله اجتماعی بر انزواي اجتماعي و انعطاف‌پذيری شناختي کودکان با بازي‌های راياني‌اي بالاي -11 ساله انجام شد، یافته‌های پژوهش حاکی از آن بود که دانش آموزانی که در محیط طراحی شده آموزش حل مسئله به روش گروهی شرکت کرده‌اند در مقایسه با دانش آموزانی که در این برنامه شرکت نکرده‌اند، پس از آموزش احساس تنهايی کمتری داشته‌اند و اين برنامه بر احساس تنهايی دانش آموزان تأثیر معنادار داشته است.

برنامه فلسفه برای کودکان نه فقط فرست اكتشاف و تمرین تواناني‌های شناختي و ادرائكي را برای کودکان فراهم می‌کند، بلکه زمينه کشف و ايجاد ارزش‌ها و ايده‌ه آل‌هایي را که ازنظر آن‌ها مهم و محترم باشند نيز به وجود می‌آورد. اين برنامه برای کودکان محيطی فراهم می‌کند

که در کنار رشد شناختی به رشد هیجانی و اجتماعی برسند. در چنین بستری است که آن‌ها گفت‌و‌گوی اصیل، احترام به نظرات دیگران، اعتماد متقابل روزافزون و توانایی ارتباط برقرار کردن در سطوح گوناگون را تجربه می‌کنند و درنتیجه مشارکت در چنین فضایی که به عقیده ایشان احترام گذاشته می‌شود و به آن‌ها فرصت ابراز پرسش‌هایشان داده می‌شود کودک به خودباوری مرسد و برای ابراز خود جسارت بیشتری پیدا می‌کند. در این برنامه کودکان افزون بر احترام به عقاید و نظرات خود می‌آموزند به عقاید و نظرات دیگران نیز احترام بگذارند و به سخنان آنان گوش نمایند، هیچ ایده‌ای را مورد تمسخر قرار ندهد و به جای موضع‌گیری‌ها منفی، به تفاوت آراء با دید مثبت بنگرند و درمجموع با دنیای پیرامون خود ارتباط سالم‌تر و مؤثرتری برقرار نمایند. نتیجه همه این‌ها، داشتن روابط مثبت و همدلی با دیگران است که مشکلاتی مانند احساس تنهایی و انزوا را کاهش می‌دهد. این یافته در پژوهش چراغ زاده و همکاران (۱۳۹۸)، نیز بیان شده است و بدین نحو یافته این پژوهش در مورد مؤلفه احساس تنهایی با پژوهش ایشان همسو است.

بخشی از اجرای برنامه فلسفه برای کودکان از طریق قصه‌گویی انجام می‌شود. اگرچه شیوه کاربرد قصه و ساختار قصه از یکدیگر متفاوت است، اما یافته‌ها نشان می‌دهد که ساختار قصه می‌تواند به عنوان ابزاری مؤثر در جهت تغییر و جهت‌دهی به رفتار کودک به کار گرفته شود. کودک می‌تواند قهرمان قصه را بینند که با مشکلات دست‌وپنجه نرم می‌کند و در پی یافتن راه حل است. در واقع بهوسیله انجام موقفيت‌آمیز یک مهارت مشکل توسط قهرمان داستان انجام آن رفتار رأی کودک ساده‌تر و باورپذیرتر می‌شود و کودک مایل به انجام آن می‌شود. لذا بدین طریق قصه‌گویی به کودک کمک می‌کند تا بتواند در محیط‌های اجتماعی و ارتباط گرفتن با همسالان رفتار مناسب‌تر و عملکرد مناسب‌تری از خود نشان دهد. لازم به ذکر است که قصه‌گویی در برنامه فلسفه برای کودکان فعالیتی گروهی است و این گروهی بودن موجب مشارکت فراگیر در فرایند کلاس می‌گردد و به تدریج موجب کاهش احساس تنهایی در وی می‌شود. این یافته‌ها در پژوهش خدابخشی کولاوی و همکاران (۱۳۹۷) نیز بیان شده است و یافته‌های این پژوهش با پژوهش آنان همسو است.

افرون بر این، نتایج این پژوهش نشان می‌دهد، میزان خشم حاصل از بحران کرونا در کودکان در دو گروه آزمایش و کنترل، اگرچه قبل از شروع برنامه فیک، از نظر آماری تفاوت معنی‌دار نداشته است، اما پس از اجرای این برنامه در گروه آزمایش، بر اساس تحلیل نتایج پیش‌آزمون و پس‌آزمون تفاوت معنی‌دار بین دو گروه آزمایش و گواه قابل مشاهده بود.

یافته‌های پژوهش حاضر با یافته‌های پژوهش‌های (هدايتی، ۱۳۹۱، مجلی نیا و کرمی، ۱۳۹۱ و Worley, 2016) همسو است. در این پژوهش‌ها مشخص شده است اجرای برنامه فلسفه برای کودکان موجب کاهش خشونت و پرخاشگری، در کودکان می‌گردد.

در تبیین این یافته می‌توان گفت مشارکت کودکان در برنامه فلسفه برای کودکان به پرورش مهارت‌هایی که در کترل خشم مؤثر است منجر می‌گردد، کودکان پس از شرکت کردن در این دوره آموزشی این توانایی را کسب می‌کنند که به خوبی به سخنان یکدیگر گوش کنند، برای صحبت کردن نوبت را رعایت نمایند و نظرات همسالان را به چالش بکشند. پس از گذشت چند جلسه از کلاس کم کم رفتارهای مشارکتی و همکارانه جایگزین رفتارهای خصم‌مانه و رقابتی در کودکان می‌گردد. در فرایند برنامه فیک فراگیران به تدریج با مهارت‌های گفت‌وگو آشنا می‌شوند و می‌آموزند که با احترام و توجه به یکدیگر گوش دهند، ایده‌هایشان را کنار هم قرار داده و آن‌ها را به نقد می‌کشند تا برای عقاید تأیید نشده استدلال منطقی بیاورند و تحمل دیدگاه‌های مخالف را به دست می‌آورند و مدامی که نظراتشان با نقدی از سوی همسالان مواجه شد ناراحت و عصبانی نمی‌شوند. علت بسیاری از عصباتی‌ها، خشم‌ها و خصومت‌ها تحمل نکردن دیدگاه‌های مخالف و نقد دیگران است. در رفتاردرمانی عقلانی - هیجانی این تحلیل از خشم به دست می‌آید که فرد می‌پنداشد شخص دیگر «باید» و «ناید» را نادیده گرفته و به این سبب مقصراست. آنچه مهم این است که مدامی که فرد باور اشتباه خویش را یگانه باور و صحیح در نظر می‌گیرد و با نقد دیگران در مورد باور خود مواجه می‌شود خشمگین می‌گردد. این یافته در پژوهش (مجلی نیا و کرمی، ۱۳۹۳) نیز بیان شده است و یافته‌های این پژوهش با پژوهش آنان همسو است.

حلقه‌های کندوکاو در کلاس درس، دست‌کم باعث تردید در باورهایی می‌شود که بی‌چون و چرا پذیرفته شده‌اند؛ در صورتی که این باورها فقط وقتی موجب مشکلات هیجانی خشم و در پی آن پرخاشگری و خصومت می‌شوند که به معنای واقعی باور باشند؛ یعنی بی‌چون چرا پذیرفته شده باشند و نقضشان غیرممکن باشد. برنامه فیک روش کاهش خشم و پرخاشگری در کودکان را آموزش و تلقین خشم ناسالم و پرخاشگری آنان نمی‌داند بلکه پیشنهاد می‌کند که کودکان با تأمل کردن در مورد ارزش‌هایی مانند صلح و دوستی و در برابر آن خشم و تنفر، به نحوی آزاد و با در نظر گرفتن همه دیدگاه‌ها بحث و گفت‌وگو نمایند.

درواقع برنامه فلسفه برای کودکان ابزاری است که از راه فلسفه ورزی موجب بهمود مهارت‌های اجتماعی کودکان می‌شود (گوش دادن به صحبت‌های دیگران، استقبال از

دیدگاه‌های متفاوت و مخالف، استفاده از معیارها برای قضایت، محترم شمردن عقاید دیگران، همدردی با دوستان، کمک به دیگران در اجتماع پژوهشی، شناخت خویشن، انعطاف‌پذیری، خود اصلاحی، نقدپذیری) که بسیاری از مهارت‌هایی که از طریق برنامه فبک و فرایند مرتبط با آن به دست می‌آیند محور اجتماعی شدن کودکان را فراهم می‌کنند که این مهم موجب کاهش احساس تنها‌بی در آنان می‌گردد. افزون بر این کودکانی که در برنامه فلسفه برای کودکان شرکت می‌کنند به سبب این که در برابر بحث‌هایی که در طی آموزش به وجود می‌آید صبوری می‌کنند و با خونسردی به نظریات مخالف دیگر دوستانشان توجه می‌کنند و زود از کوره در نمی‌روند و عصبانی نمی‌شوند از توان بالایی برای مهار کدن خشم و عصبانیت در برابر افکار دیگران و حوادث گوناگون برخوردار خواهند شد.

محدودیت‌ها: این پژوهش صرفاً بر روی کودکان با گروه سنی خاصی صورت گرفته است، لذا در تعیین نتایج به سایر گروه‌های سنی باید احتیاط لازم صورت گیرد. از سوی دیگر برای ارزیابی اثر طولانی‌مدت برنامه، وجود آزمون‌های پیگیری ضروری به نظر می‌رسد، به دلیل اینکه آزمون پیگیری، شاخص دقیق‌تری از وضعیت کودکان در جهت ثبت و تداوم بهبود کارکردهای اجرایی که نشان از ماندگاری برنامه است، نشان خواهد داد.

پیشنهادات پژوهشی: پیشنهاد می‌شود تأثیر اجرای برنامه فبک بر روی احساس تنها‌بی و مهار خشم در پسران بد سرپرست و دختران بی‌سرپرست و بد نیز اجرا شود. افزون بر این پیشنهاد می‌شود که معلمان دوره ابتدایی از ظرفیت این برنامه بهمنظور کاهش احساس تنها‌بی و مهار خشم حاصل از بیماری کرونا در دانش آموزان مدارس ابتدایی نیز استفاده نمایند.

تشکر و قدردانی: پژوهشگران در این مقاله از نظرات تخصصی اساتید حوزه فلسفه برای کودکان بهویژه در قسمت انتخاب داستان‌های فلسفی و شیوه‌های اجرای داستان‌ها در جلسات آموزشی استفاده کردند. لذا از اساتید محترم دانشگاه علامه طباطبائی و دانشگاه تربیت مدرس که در این پژوهش محققان را یاری کردند تشکر و قدردانی می‌شود. علاوه بر این از مدیریت و کارکنان مرکز شبانه‌روزی نگهداری کودکان بی‌سرپرست شهرستان همدان که نهایت همکاری را در اجرای این برنامه داشتند سپاسگزاری می‌شود.

کتاب‌نامه

افشانی، علیرضا و ابوبی، آزاده (۱۳۹۷). «اثربخشی آموزش شفقت به خود بر کترل خشم دانش آموزان». فصلنامه خانواده و پژوهش. شماره ۴۲

پاشا، غلامرضا و اسماعیلی، سمیه (۱۳۸۶). مقایسه اضطراب، ابراز وجود، احساس تنهایی و عملکرد تحصیلی دانش آموزان شبه خانواده و بی‌سرپرست و دانش آموزان عادی استان خوزستان. *فصلنامه یافته‌های نو در روانشناسی*. ۱(۴).

تسلی، الیزابت و بریگیت کولخ (۱۳۹۲). *من و دنیای احساساتم*. ترجمه ملیحه شکوهی، تهران. انتشارات خیال.

جعفری، زهره؛ صمدی، پروین؛ قائدی، یحیی (۱۳۹۴). «بررسی تأثیر آموزش فلسفه به کودکان بر پرورش روحیه پژوهشگری کودکان دوره پیش‌دبستانی، *فصلنامه پژوهش در برنامه درسی*» دوره ۱۲، شماره ۴۴، بهار ۱۳۹۴، صفحه ۴۱-۴۹.

چراغ زاده، مینا، کردنوقابی، رسول و سهرابی، زهرا (۱۳۹۸). اثربخشی آموزش فلسفه برای کودکان بر احساس تنهایی و نامیدی دانش آموزان. *نشریه تفکر و کودک*. پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی. دو فصلنامه علمی (مقاله علمی - پژوهشی)، سال دهم. شماره اول ۳۷-۵۰.

خدابخشی کولاوی، آناهیتا، فلسفی نژاد، محمدرضا و عباس قلی نژاد، مطهره (۱۳۹۷). اثربخشی قصه‌گویی بر کاهش پرخاشگری و احساس تنهایی کودکان کار مهاجر افغانی. *نشریه پرستاری کودکان*. دوره ۵. شماره ۲.

خلجی نیا، زهره؛ عابدینی، زهرا؛ احمدی، هدا؛ خرمی راد، اشرف (۱۴۰۰). تبیین درک مردم از زندگی در شرایط شیوع بیماری کرونای شهر قم. *مجله دانشگاه علوم پزشکی قم*. دوره ۱۵، ض ۷.

دهشیری، غلامرضا، برجعلی، محمود، شیخی، منصوره و حبیبی، مجتبی (۱۳۸۷). ساخت و اعتباریابی مقیاس احساس تنهایی در بین دانشجویان، *مجله روانشناسی*. ۳(۴۷): ۲۸۲-۲۹۶.

رحیم زاده، سوسن، پوراعتماد، حمیدرضا، عسگری، علی و حجت، محمدرضا (۱۳۹۰). مبانی مفهوم احساس تنهایی: یک مطالعه کیفی. *نشریه روانشناسی تحولی*. دوره ۸ شماره ۳۰.

رحیمی، سلام؛ واحدی، شهرام؛ ایمان زاده، علی (۱۳۹۸). «تأثیر آموزشی فلسفه برای کودکان بر تابآوری دانش آموزان ابتدایی»، *فصلنامه تفکر و کودک*، سال دهم، شماره ۲، ۶۷-۴۷.

زورار، پرمه (۱۳۹۹). ارزیابی اثرات شیوع بیماری کووید_۱۹ بر بخش صنعت ایران: کاربرد چارچوب ماتریس حسابداری اجتماعی. *نشریه علمی (فصلنامه) پژوهش‌های اقتصاد صنعتی*. سال سوم. شماره ۸. ساداتیان، سید اصغر (۱۳۹۵). مهارت‌های زندگی برای کودکان (گوشه‌گیری، انزوا، تنهایی، ترس و ...). تهران. انتشارات ما و شما.

ساداتیان، سید اصغر (۱۳۹۶). مهارت‌های زندگی (برای کودکان). تهران. انتشارات ما و شما. شیپرو، لورنس، پلتاھلر، زک و گرین والد، آنا (بی‌تا). *من بد نیستم فقط کمی عصبانی هستم*. ترجمه علی آقاجانی و محمدهادی آقاجانی، ۱۳۹۷. تهران. انتشارات دیموند بلورین.

عسگری، محمد؛ قدمی ابوالفضل؛ آمینایی، هنگامه؛ رضازاده، ریحانه (۱۳۹۹). ابعاد روان‌شناختی بیماری کووید ۱۹ و آسیب‌های روانی ناشی از آن: مطالعه مروری نظاممند. *فصلنامه روانشناسی تربیتی دانشگاه علامه طباطبایی*. سال ۱۶، شماره ۵۶.

عیسی مراد، ابوالقاسم، نفر، زهرا و فاطمی، فاطمه السادات (۱۳۹۸). اثربخشی آموزش فلسفه برای کودکان بر همدلی و حل مسئله اجتماعی دانش آموزان پنجم ابتدایی. *مطالعات روانشناسی بالینی*. دوره ۹، شماره ۳۶.

غلامی، حمیده، پناهی، علی و احمدزاده، حسین (۱۴۰۱). *تحلیل اثرات مخاطرات محیطی بیولوژیکال بر فضاهای شهری با تأکید بر پاندمی کرونا (مطالعه موردنی) شهر تبریز*. *فصلنامه جغرافیا و مطالعات محیطی*. سال یازدهم، شماره چهل و یکم.

غلامی، فاطمه (۱۳۹۷). «تأثیر آموزش حل مسئله اجتماعی بر انزوای اجتماعی و انعطاف‌پذیری شناختی کودکان با بازی‌های رایانه‌ای بالای ۱۱-۹ سال». *پایان‌نامه کارشناسی ارشد*. دانشگاه تهران جنوب. *دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی*.

کاشفی، فهیمه؛ حاج ابوطالبی، نرگس (۱۳۹۹). پیش‌بینی اضطراب ناشی از کرونا ویروس (کووید_۱۹) بر اساس پریشانی روان‌شناختی و اضطراب مرگ در هم‌زمانی آنفلونزا و کرونا ویروس در آستانه فصل سرما. *مجله پیشرفت‌های نوین در علوم رفتاری*. دوره ششم، شماره پنجاه و پنجم.

کبیری، علی‌اکبر، قاسمی، علی و مذبوحی، سعید (۱۴۰۰). اثربخشی اجرای برنامه فلسفه برای کودکان بر ادراک شایستگی و انعطاف‌پذیری شناختی کودکان پسر بی‌سروپست. *نشریه تفکر و کودک*. سال دوازدهم، شماره ۲.

کبیری، علی‌اکبر، قاسمی، علی، زارعی زوارکی، اسماعیل و ریوندی، ریحانه (۱۳۹۹). «تأثیر اجرای برنامه فلسفه برای کودکان به کمک فناوری بر خوش‌بینی تحصیلی و انگیزش پیشرفت در دانش آموزان پسر دوره دوم ابتدایی شهر همدان». *فصلنامه راهبردهای شناختی در یادگیری*. شماره ۱۵.

کبیری، علی‌اکبر، مذبوحی، سعید؛ قاسمی، علی (۱۴۰۰) اثربخشی برنامه فلسفه برای کودکان بر ادراک شایستگی و انعطاف‌پذیری شناختی کودکان پسر بی‌سروپست. *نشریه تفکر و کودک*. شماره ۲، ص ۲۴۱-۲۶۳.

کم، فیلیپ، (۱۳۸۰). *مجموعه داستان‌های فکری (۲)*. ترجمه مژگان رشتچی و فرزانه شهرتاش. تهران. *انتشارات شهرتاش*.

كمالی، مرتضی، اعتمادی، احمد و شریفی درآمدی، پرویز (۱۳۹۷). اثربخشی شناخت درمانی گروهی بر مبنای الگوی مایکل فری بر باورهای غیرمنطقی و احساس تنها بی دانش آموزان. *مطالعات روان‌شناختی دانشگاه الزهراء*. دوره ۱۴، شماره ۳.

گوردر، یوستین (۱۹۹۳). *دورن یک آینه*. درون یک مuma، ترجمه مهرداد بازیاری (۱۳۹۵). تهران. *انتشارات هرمس*.

- مایر، مرسر (۱۳۹۸). باید همدیگر را ببخشیم. ترجمه هایده کروبی، تهران، انتشارات نردبان.
- ناجی، سعید و خطیبی مقدم، سمیه (۱۳۸۹). آموزش تفکر به کودکان راهی برای دستیابی به صلح جهانی. دوفصلنامه تفکر و کودک. سال ۱. شماره ۴.
- نادری، فرج. حق شناس، فربا (۱۳۸۸). «رابطه تکانش گری و احساس تنهایی با میزان استفاده از تلفن همراه در دانشجویان». یافته‌های نو در روان‌شناسی. دوره ۴، شماره ۱۲، ص ۱۱۱ تا ۱۲۱.
- نوروزی پرشکوه، نسترن، میر هادیان، لیلا، امامی سیگارودی، عبدالحسین، کاظم نژاد لیلی، احسان و حسن دوست، فاطمه (۱۳۹۵). احساس تنهایی و نوآسیب‌های اجتماعی در دانش آموزان دبیرستانی. مجله پرستاری و مامایی جامعه نگر. سال ۲۷. شماره ۲.
- ویلسون، جکلین (۱۳۹۳) (بی‌تا). آرزوی تنهایی لی لی، ترجمه، نسرین یوسفی، انتشارات ایرانیان.
- هدایتی، مهرنوش (۱۳۸۸). «بررسی تأثیر اجرای برنامه فلسفه برای کودکان به صورت اجتماع پژوهشی بر افزایش عزت نفس و بهبود روابط میان فردی در دانش آموزان پایه ابتدایی شهر تهران». رساله دکتری رشته مشاوره دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات. تهران.
- هدایتی، مهرنوش (۱۳۹۰). «فلسفه برای کودکان و کنترل پرخاشگری». دو فصلنامه تفکر و کودک. پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
- هدایتی، مهرنوش (۱۳۹۱) (بی‌تا). فلسفه برای کودکان و کنترل پرخاشگری. نشریه تفکر و کودک، ۲(۳)، ۱۳۴-۱۰۹.
- یامادا، کویی (۱۳۹۷) (بی‌تا). با مشکل جدید چه می‌کنی. ترجمه مهدی حجوانی، تهران. انتشارات قدیانی.

- Amin, S. (2020). The psychology of coronavirus fear: Are healthcare professionals suffering from corona-phobia? *International Journal of Healthcare Management*, 13(3), 249-256.
- Adhikari, S. P., Meng, S., Wu, Y. J., Mao, Y. P., Ye, R. X., Wang, Q. Z., Sun, C., Sylvia, S., Rozelle, S., Raat, H., & Zhou, H. (2020). Epidemiology, causes, clinical manifestation and diagnosis, revention and control of coronavirus disease (COVID-19) during the early outbreak period: A scoping review. *Infectious Diseases of Poverty*, 9 (1), 29. <https://doi.org/10.1186/s40249-020-00646-x>.
- Bevel, R. K., & Mitchell, R. M. (2012). The effects of academic optimism on elementary reading achievement. *Journal of Educational Administration*.
- Bleazby, J. (2009). Philosophy for children as a response to gender problems. *Thinking: The Journal of Philosophy for Children*, 19(2/3), 70-78.
- Brock, S. E., Lazarus Jr, P. J., & Jimerson, S. R. (2002). *Best Practices in School Crisis Prevention and Intervention*. National Association of School Psychologists, 4340 East West Highway, Suite 402, Bethesda, MD 20814.
- Brooks, S. K., Webster, R. K., Smith, L. E., Woodland, L., Wessely, S., Greenberg, N., & Rubin, G. J. (2020). The psychological impact of quarantine and how to reduce it: rapid review of the evidence. *The lancet*, 395(10227), 912-920.

- Chen, F., Liu, Z., Zhang, F. R., Xiong, R. H., Chen, Y., Cheng, X. F., ... & Ren, J. (2020). First case of severe childhood novel coronavirus pneumonia in China. *Zhonghua er ke za zhi= Chinese journal of pediatrics*, 58(3), 179-182.
- Crawford, J., Butler-Henderson, K., Rudolph, J., Malkawi, B., Glowatz, M., Burton, R., ... & Lam, S. (2020). COVID-19: 20 countries' higher education intra-period digital pedagogy responses. *Journal of Applied Learning & Teaching*, 3(1), 1-20.
- Eurosurveillance Editorial Team. (2020). Note from the editors: World Health Organization declares novel coronavirus (2019-nCoV) sixth public health emergency of international concern. *Eurosurveillance*, 25(5), 200131e.
- Ghasemi, A., Taghinejad, M., Kabiri, A., & Imani, M. (2011). Ricoeur's theory of interpretation: A method for understanding text (course text). *World applied sciences journal*, 15(11), 1623-1629.
- Goni, M. D., Naing, N. N., Hasan, H., Wan-Arfah, N., Deris, Z. Z., Arifin, W. N., ... & Arshad, M. R. (2020). Development and validation of knowledge, attitude and practice questionnaire for prevention of respiratory tract infections among Malaysian Hajj pilgrims. *BMC Public Health*, 20(1), 1-10.
- Lancaster-Thomas, A. (2017). How effective is Philosophy for Children in contributing to the affective engagement of pupils in the context of secondary Religious Education?. *Journal of philosophy in schools*, 4(1).
- Lee-Lin, F., Pett, M., Menon, U., Lee, S., Nail, L., Mooney, K., & Itano, J. (2007, November). Cervical cancer beliefs and Pap test screening practices among Chinese American immigrants. In *Oncology Nursing Forum* (Vol. 34, No. 6).
- Lipman, M. (1995). Educating for violence reduction and peace development: The philosophical community of inquiry approach. *Children, philosophy and democracy*, 121-138.
- Lipman, M. (1998). Teaching students to think reasonably: Some findings of the Philosophy for Children program. *The Clearing House*, 71(5), 277-280.
- Malani, P., Kullgren, J., Solway, E., Piette, J., Singer, D., & Kirch, M.) 2020). National poll on healthy aging: Loneliness among older adults before and during the COVID-19 pandemic.
- Rothe, C., Schunk, M., Sothmann, P., Bretzel, G., Froeschl, G., Wallrauch, C., ... & Hoelscher, M. (2020). Transmission of 2019-nCoV infection from an asymptomatic contact in Germany. *New England journal of medicine*, 382(10), 970-971.
- Russell, D. W. (1996). UCLA Loneliness Scale (Version 3): Reliability, validity, and factor structure. *Journal of personality assessment*, 66(1), 20-40.
- Siddiqui, N., Gorard, S., & See, B. H. (2019). Can programmes like Philosophy for Children help schools to look beyond academic attainment?. *Educational review*, 71(2), 146-165.
- Sood, S. (2020). Psychological effects of the Coronavirus disease-2019 pandemic. *Research & Humanities in Medical Education*, 7(11), 23-26.
- Tschannen Moran, M., Bankole, R. A., Mitchell, R. M., & Moore, D. M. (2013). Student academic optimism: A confirmatory factor analysis. *Journal of Educational Administration*.

- Topping, K. J., & Trickey, S. (2007). Collaborative philosophical enquiry for school children: Cognitive effects at 10–12 years. *British Journal of Educational Psychology*, 77(2), 271-288.
- Vannest, K. J., Ura, S. K., Lavadia, C., & Zolkoski, S. (2019). Self-report Measures of Resilience in Children and Youth. *Contemporary School Psychology*, 1-10.
- Wang, C., Horby, P. W., Hayden, F. G., & Gao, G. F. (2020). A novel coronavirus outbreak of global health concern. *The lancet*, 395(10223), 470-473.
- Worley, P. (2016). Philosophy and children. *The Philosophers' Magazine*, (72), 119-120.
- Peeples, L. (2020). News Feature: Avoiding pitfalls in the pursuit of a COVID-19 vaccine. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 117(15), 8218-8221.